

кой человекъ Македонинъ застана предъ негъ, и молешемъ се, и говореше: замини въ Македоніа, и помози намъ.

10 И като виде (Павелъ) видѣніе то, авіе поискахме да идеме въ Македоніа, понеже разсмѣхуемъ отъ това, защо ны выка Господь да имъ благовѣстиме.

11 Като се отведеохме прочее отъ Тривада, дойдохме право въ Самодракъ, а въ двѣдцать день въ Неаполь.

12 Я отъ тамъ въ Філіппы, който е первый градъ на тая часть Македонска, и Римска Колоніа, и преседехуемъ нѣколко дни въ тоа градъ.

13 И въ день субботенъ излѣзохуемъ вѣнъ изъ градъ при една рѣка, гдѣто беше обычай да се молатъ, и като седнахуемъ разговорахуемсе съ жены те които се веха собрали тамъ.

14 И една жена отъ градъ Фуватірскій име то и Лудіа, която продаваше: порфиръ, и почиташе Бога, слышаше: на която Господь отвори сърдце то да внимае на оная словеса които говореше Павелъ.

15 И като се крести тіа, и домашни те и молеше ны, и говореше, ако ме познавате че самъ вѣрна на Господа, влѣзте въ къща та ми, и живейте: и принудни ны.

16 И случисе като стивахуем на молитва, срѣтна ны една слыгина, която имаше двѣхъ пыт-

ливъ, и много печалба придобиваше на своите господаре, както проричаше.

17 Тіа поиде слѣдъ Павла и слѣдъ насъ, и выкаше, и говореше: тіа человекъцы са слыги на Бога вышнагъ, които проповѣдватъ намъ пѣть на спасеніе то.

18 И това правеше много дни и понеже се досади на Павла, вежрнасе и рече на двѣхъ: заповѣдствамъ ти съ име то Исуса Христова, излѣзни изъ нея, и тоа часъ излѣзе.

19 И като видеха господаре те и че се зарѣки надежда та на печалба та имъ, фанаха Павла и Сіла и завлекоха ги на торжище то коды князове те.

20 И като ги представиха предъ воеводы те, рекоха: тіа человекъцы возвѣдватъ нашиятъ градъ, понеже са Евдеи.

21 И проповѣдватъ ни обычан, които не е допущено намъ нито да ги приемаме, нито да ги стрѣваме, понеже сме Римляне.

22 И стечесе сичкію народъ на врѣхъ нухъ, и воеводы те като имъ содраха дрѣхи те, заповѣдаха да ги вѣятъ съ тоаги.

23 И като ги вѣха многъ, тѣриха ги въ темница та, и зарачаха на темничныятъ стражъ да ги варди цврѣстнъ.

24 Който като зема такава заповѣдь, тѣри ги въ най вѣтрешна та темница, и стисна имъ нозе те въ клада.

25 И въ полночь Павелъ и